प्रातःस्मरती पस्तोत्रम् श्री गणेशाय जी पसहाय प १

प्रारम्भः

1

स्व रामीपत्तो नमः

॥३॥

उ

श्री

लोकत्रयाद्भुतमसौ पदात्मानमपदं हरेः ॥२५॥ प्रातः स्मरामि रघुनाथमुखारविन्दं म
न्दस्मितं मधुरभाषि विशालभालम्॥ कर्णावलंबिचलकुण्डलशोभिगण्डं कर्णा
न्तदीर्घनयनं नयनाभिरामम्॥२६॥ प्रातर्भजामि रघुनाथकरारविन्दं रक्षोगणा
य भयदं वरदं निजेभ्यः॥ यद्राजसंसदि विभज्य महेशचापं सीताकरग्रहणमं
गलमापसद्यः॥२७॥ प्रातर्नमामि रघुनाथपदारविन्दं पद्मांकुशादिशुभरे
खि सुखावहं मे॥ योगीन्द्रमानसमधुव्रतसेव्यमानं शापापहं सपदि गौतमधर्मपत्न्याः॥२८॥
प्रातर्वदामि वचसा रघुनाथनाम वाग्दोषहारि सकलं शमलं निहन्ति॥ यत्पार्व
ती स्वपतिना सह भोक्तुकामा प्रीत्या सहस्रहरिनामसमं जजाप॥२९॥ प्रातः श्र
ये श्रुतिनुतां रघुनाथमूर्तिं नीलाम्बुजोत्पलसितेतररत्ननीलाम्॥ आमुक्तमौ
क्तिकविशेषविभूषणाढ्यां ध्येयां समस्तमुनिभिर्जनमुक्तिहेतुम्॥३०॥ यः श्लोकपंचक

प्रातः

विश्वेश्वरं विदितविश्वमनोभिरामं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥१९॥ प्रात
र्भजामि शिवमेकमनन्तमाद्यं वेदान्तवेद्यमनघं पुरुषं महान्तम् । नामादि
भेदरहितं षड्भावशून्यं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥२०॥ प्रातः समु
त्थाय शिवं विचिन्त्य श्लोकत्रयं येऽनुदिनं पठन्ति । ते दुःखजातं बहुजन्मसंचितं
हित्वा पदं यान्ति तदेव शंभोः ॥२१॥ प्रातः स्मरामि भवभीतिमहार्तिशान्त्यै ना
रायणं गरुडवाहनमब्जनाभम् । ग्राहाभिभूतवरवारणमुक्तिहेतुं च
क्रायुधं तरुणवारिजपत्रनेत्रम् ॥२२॥ प्रातर्नमामि मनसा वचसा च मूर्ध्ना पा
दारविन्दयुगलं परमस्य पुंसः । नारायणस्य नरकार्णवतारणस्य पारायण
प्रवणविप्रपरायणस्य ॥२३॥ प्रातर्भजामि भजतामभयंकरं तं प्राक्सर्व
जन्मकृतपापभयापहत्यै । यो ग्राहवक्त्रपतितांघ्रिगजेन्द्रघोरशोक
प्रणाशनमकरोद्धृतशंखचक्रः ॥२४॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं प्रातःकाले पठेन्नरः

मिदं मनुजः पठेत्प्रतिनित्यं प्रभाते सत्यं नपे पुरुषः प्रबुद्धौ श्रीरामकिंकरजनेषु सतः
यमुख्यो भ्रूत्वा प्रपानि हरिलोकमनन्यमन्यम्॥३१॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तका
री भानुः शशी भूमिसुतो बुधश्च॥ गुरुश्च शुक्रः शनिराहुकेतवः कुर्वन्तु सर्वे मम
सुप्रभातम्॥३२॥ रैभ्यो मरीचि[illegible]श्च्यवनश्च दक्षः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥३३॥
सनत्कुमारः सनकः सनन्दनः सनातनोप्यासुरिपिंगलौ च॥ सप्त स्वराः सप्त रसातला
श्च कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम्॥३४॥ सप्तार्णवाः सप्त कुलाचलाश्च सप्तर्षयो द्वी
पवनानि सप्त भूरादिकृत्वा भुवनानि सप्त कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम्॥३५॥ पृथ्वी स
गन्धाः सरसास्तथापः स्पर्शी च वायुः ज्वलनं च तेजः नभः सशब्दं महता सहैव कुर्वन्तु
सर्वे मम सुप्रभातम्॥३६॥ इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वा शृणुयाच्च भक्त्या दुःस्व
प्रनाशस्त्विह सुप्रभातम्॥ भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात्॥३७॥ पुण्यश्लोको नलो राजा
पुण्यश्लोको युधिष्ठिरः पुण्यश्लोका च वैदेही पुण्यश्लोको जनार्दनः॥३८॥ अश्वत्था